

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۲ نومبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

از سیاست اشک دوری کنیم

یک رشته تمام اشک‌ها را به هم وصل می‌کند. آن رشته فروافتادن گارد اراده است. آدم زمانی از خشم، ترس، اندوه، شادی و دیگر وضعیت‌های عاطفی اشک می‌ریزد که از فکر کردن، ایستادن، راه پالیدن، تلاش برای تغییر و مبارزه دست بردارد. حداقل برای آن لحظه کوتاه.

آدمی که گریه می‌کند حتی اگر کارد به دست داشته باشد، بیشتر قابل ترحم به نظر می‌رسد تا خطرناک. چون به تجربه آموخته‌ایم که انسان هنگام گریستن عقل حسابگر، حس رقابت و خودخواهی‌اش تعطیل می‌شود. آدم گریان بیرقش پائین است و تسلیم‌شده پنداشته می‌شود. ازینرو در بیشتر یا شاید همه فرهنگ‌ها گریستن در برخی جایها و برای برخی افراد ضعف پنداشته می‌شود. از جمله گریه کردن در میدان رقابت، در دنیای سیاست، در عرصه معامله و تجارت نشانه ضعف است.

سیاست افغانستان محیط بی‌رحم، سرد و بی‌اشک به نظر می‌رسد. اما شاید به دلیل توسعه رسانه‌ها در سال‌های اخیر شاهد اشک‌های زیاد سیاسی بوده‌ایم. کم‌کم به نظر می‌رسد قباحات اشک در میدان سیاست کم می‌شود و بازی با اشک رایج می‌گردد. فضا طوری شده که برخی‌ها برای جلوگیری از اشک خود زیاد تلاش نمی‌کنند. این وضعیت اگر ادامه یابد تغییر فرهنگی مهم را در پی خواهد داشت. شاید کار بهجائی بکشد که مثل منبر ملاها گریه‌های ایکودار {از همان‌هائی که ملا یک آخ می‌کند و لوسپیکر آن را شش بار انعکاس می‌دهد} رایج گردد.

برای آنانی که تعهد سیاسی و اجتماعی دارند، نماینده قشر یا صاحب مقامی هستند، بازی با اشک شایسته نیست. تنها آنان‌نی، بلکه همه ما که به تربیونی دسترسی داریم نباید اکت تسلیم‌شده‌ها و پایان‌یافته‌ها را بکنیم. نباید گاردهای خود را پائین بکشیم. باید به فکر کردن، صحبت کردن، راه پالیدن و برنامه‌ریزی ادامه دهیم. حس استواری و امید را ساری کنیم. به هم‌دیگر بگوئیم که بازی به پایان نرسیده، بلکه تنها میدان تغییر کرده است. سرهای افکنده و چشم‌های اشک‌آلود

همدیگر را بیرق نسازیم. دور مشتهای گرمکرده جمع شویم و سرهای افراشته را قدر کنیم. باور کنیم که وطن برای مدت طولانی بی‌صاحب نخواهد ماند.